

I DØRS's rapport F1997 er konklusionen for så vidt angår dansk deltagelse i euroen: »At blive uden for en beslutning, der kan gøres om, mens det næppe er realistisk at regne med, at man vil kunne melde sig ud igen. Denne asymmetri kombineret med risikoen for en ustabil ØMU taler for en »vent og se«-holdning, da de løbende omkostninger i form af større transaktionsomkostninger og rentespænd næppe er store.« Endvidere hedder det: »Hvis ØMU'en bliver stabil, viser analyser, at der er flere økonomiske fordele ved medlemskab«.

Calmfors-rapporten understreger, at hovedbegrundelserne for konklusion i denne rapport er, at Sverige - da rapporten blev skrevet - var i en situation med

1. høj arbejdsløshed
2. de offentlige finanser var i så dårlig stand, at deltagelse i ØMU'en kunne føre til en forværing af økonomien, hvis Sverige skulle opleve et konjunkturtillægsslag
3. der skulle være tid til debat i Sverige
4. de politiske omkostninger i form af tabt indflydelse og de økonomiske omkostninger i form af manglende effektivitetsgevinster vurderedes at være små, fordi ØMU'en sandsynligvis ville have en lille deltagerkreds.

For så vidt angår vurderingen af, at de politiske omkostninger ved at stå uden for er begrænsede, fremhæver Calmfors-rapporten, at en sådan vurdering forudsætter, at Sverige fortsat vil arbejde på at deltage i ØMU'en på et senere tidspunkt.

Alle disse faktorer tager udgangspunkt i Sveriges daværende situation - og kan ikke sammenlignes med Danmarks nuværende situation. Tværtimod forholder det sig nærmest modsat i Danmark. Arbejdsløsheden er lav, finanspolitikken har et stort råderum og er sund med overskud siden 1997, og der har været og er information og debat. Endelig er eurodeltagerkredsen langt større end mange forudså i 1996. Her til kommer, at der siden Calmfors-rapporten blev skrevet er etableret Euro-11, hvilket har reduceret indflydelsen på det økonomisk-politiske samarbejde for de EU-lande, der ikke deltager i euroen.

I Calmfors-rapporten opstilles endvidere en række faktorer, jf. side 436-439 i rapporten, som rapporten selv fremhæver som usikre og dermed kritiske for den samlede vurdering af svensk deltagelse, herunder forhold som det endnu var for tidligt at udtale sig om i 1996. Det drejer sig f.eks. om antallet af deltagere i euroen,

hvorvidt der kan skabes troværdighed om den svenske økonomiske politik uden for euroen samt hvorvidt ECB kan opretholde en lav og stabil inflation.

Økonomiministeriet er ikke bekendt med, at professor Lars Calmfors i lyset af udviklingen siden 1996 har genvurderet Calmfors-rapportens konklusioner og forudsætningerne for disse.

Spm. nr. S 2873

Til økonomiministeren (31/5 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at udenlandske økonomer bakker de økonomiske vismænd op, når de påpeger, at en dansk tilslutning til euroen ikke har nogen nævneværdig økonomisk betydning for Danmark?«

Begrundelse

Såvel dagbladet Information som dagbladet Politiken skriver den 25. maj 2000 om flere anerkendte udenlandske økonomer, som er enige med de danske økonomiske vismænd i deres syn på euroen.

Svar (21. juni 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke bekræfte, at udenlandske økonomer set under et skulle finde dansk tilslutning til euroen uden økonomisk betydning. Bl.a. økonomer fra OECD har udtalt det modsatte.

Spm. nr. S 2874

Til økonomiministeren (31/5 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at Den Danske Banks direktør for valutaafdelingen, Mads Jacobsen, og BG-bankens analysechef, Keld Holm, har udtalt støtte til vismændenes vurdering af euroen og dansk økonomi?«